

КРАЙ

1 стор. **І НАША ЧЕСТЬ – КОЗАЦЬКА ПОКРОВА**

Свято-Покровський храм Славути

2 стор. **ПОДАТКИ** ...на операції з нерухомістю3 стор. **СЛАВУТЧИНА-РЕТРО** Нетішин: історія в фото4 стор. **РЕЛАКСАЦІЯ** Футбол: школа №7 – мікрорайон №5

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

Шановні країни!

Традиційно модно в першому номері, у вступному слові обіцяти все і негайно. Газета сама цікава, інформативна, недорога – одним словом, найкраща.

Насправді ж газета – дуже серйозне заняття. Особливо зважаючи на вплив друкованого слова. Часто це слово майже непомітне – але повторене декілька разів, воно поволі змінює реальність, формує свідомість, а, зрештою, нашу поведінку. Тому одних декларацій і обіцянок тут замало – потрібна робота. Потрібні знання теми, зв'язок з чита-чами, вміння не лише вловлювати суспільні тенденції і сухо коментувати їх – а й бути трохи попереду подій.

Отже, спробуємо.

Сьогодні репрезентуємо перший номер нової газети, що побачила світ при сприятливих товариства підприємців «КРАЙ». Відразу зауважимо, що редакція не має наміру висвітлювати виключно підприємницьку діяльність – вважаємо, що Славутичці потрібне об'єднане і просвітницьке видання, яке було б цікаве всім. Додамо також, що ми не збираємося обмежуватися інформацією лише славутської тематики – адже наші сусіди з Нетішина та Острога, Шепетівки та Ізяслава мають схожі проблеми.

Газета не є виразником інтересів влади чи будь-якої партії, тому керуватиметься у своїй діяльності насамперед здоровим глуздом. Але свобода слова і патріотизм, неупередженість і об'єктивність у викладенні матеріалу не означатимуть вседозволеність і можливість вільно обливати брудом опонента – тож критика повинна носити конструктивний характер і бути обгрунтованою. Намагатимемося, аби газетні матеріали сприяли підвищенню рівня культури, пропагували здоровий спосіб життя, допомагали відновленню українських народних звичаїв і традицій.

В газеті передбачені наступні рубрики:

– **ІСТОРІЯ** – місцева, українська та світова; факти, невідомі події і герої;– **ОСВІТА** – адже відомо: хто економить на освіті, економить на майбутньому;– **ТРАДИЦІЇ** – українські звичаї та фольклор;– **КУЛЬТУРА** – потрібна в усі часи, навіть найскрутніші, адже не хлібом єдиним;– **ЄВРОПРОСТІР** – співпраця України з ЄС та НАТО;– **СЛАВУТЧИНА-РЕТРО** – наш край часів нашого дитинства;– **ІСТОРІЯ УСПІХУ** – інтерв'ю і поради фахівців різних сфер бізнесу;– **ЕКОНОМІКА** – фінансові і виробничі питання краю і держави;– **ПОЛІТИКУМ** – аналітика і факти місцеві, загальнодержавні і глобальні;– **СОЦІУМ** – способи виживання в сучасних умовах;– **ПОДАТКИ** – завжди актуально;– **VOX POPULI** – опитування краян з приводу тих чи інших подій;– **ПЛАНЕТА ЛЮДЕЙ** – цікаві факти з життя нашої планети;– **ФОТОФАКТ** – зафіксовані на фотоплівці події, яких не можна не помітити;– **РЕЛАКСАЦІЯ** – спорт, хобі, дозвілля, кросворди... словом, те, що для душі;– **ГОСТЬОВА КНИГА** – розділ для висловлювання різних думок і поглядів;– **ТЕЛЕПРОГРАМА** – в одному з найближчих номерів, а далі назавжди;– **РЕКЛАМА** – ну а куди ж без неї.

Перелік рубрик не є остаточним і цілком залежатиме від Ваших, шановні читачі, побажань. Тому будемо вдячні Вам за будь-які оригінальні ідеї, а також матеріали, фотографії, спогади, цікаві факти з життя нашого краю.

Отже, 12 жовтня 2006 року.

Газета «КРАЙ». Перший номер...

І НАША ЧЕСТЬ – КОЗАЦЬКА ПОКРОВА

РІК 2000

Зведення хреста

Молебень біля хреста

РІК 2001

Після закладки пам'ятної капсули

РІК 2003

Початок будівництва

РІК 2004

Перші цеглини

Вже восьмий рік у Славути існує Свято-Покровська православна громада, яка успішно будує храм Української Православної Церкви Київського Патріархату. Знаходиться він по вулиці Кузовкова – і кожен, хто в'їжджає в Славути з боку Ізяслава, може побачити новозбудований собор.

Громада була зареєстрована у січні 1999 року, а діяльність її почалася з Пасхи того ж року. Першим старостою громади став В.І.Скомороха, який разом з настоятелем майбутнього храму, о.Миколаєм Бочкаєм, започатковували цю велику справу. Славутська міська влада на прохання громади виділила землю під забудову, і віруючі почали готувати майданчик під закладку першого каменю. Знаменною віхою в житті громади є Покрова 2000-го року, коли люди з великим натхненням несли дубовий хрест для встановлення на місці побудови майбутнього храму. Хоча у той час богослужіння відбувалися у маленькому пристосованому приміщенні по вул.Енгельса, однак на закладку першого каменю прийшло не менше п'ятисот осіб. В очах людей можна було побачити радість від того, що вони є свідками відродження українського православ'я. Священний камінь було закладено Єпископом Антонієм.

Відтепер мрія почала ставати дійсністю. Силами громади було зачищено від пенків територію будівництва. Потім з'явився котлован. Проект розробила Г.О.Олександрова – колишній головний архітектор міста. Працювали день за днем, цеглинка за цеглинкою. Найбільша заслуга в побудові крипти храму належить громаді. Були у нас і численні благодійники – П.А.Дзюнь, Л.В.Тарасова, Г.І.Поліщук, А.Довгалюк, З.І.Печенюк, Л.Ф.Грбовський, М.П.Курсун, П.І.Красномовець. У зведенні самого храму велику допомогу надало ВАТ «Славутський руберойдовий завод», зокрема його керівники О.В.Хахльов та В.М.Рабцун. Неоціненну підтримку у будівництві надав В.М.Червоний. Серед жертводавців і пані Слава Стецько. Громада завдячує численним приватним благодійникам і прихожанам, імена яких записані на небі. Хорошим дорадниками у будівництві є І.Ю.Зеленюк, В.І.Ільєнко, О.Захарчук.

Щира Вам усім подяка!

З повагою благочинний

УПЦ Київського Патріархату

митрофорний протоієрей о.Миколай Бочкай.

РІК 2005

Вже храм

Служба Божа в крипті

14 жовтня. Освячення

Свята Літургія

РІК 2006

14 жовтня – день народження армії, яка на півстоліття випередила власну державу.

І хоча історична точка відліку – 1942 рік, коли була створена Українська Повстанча Армія, все почалося набагато раніше. Спротив пацифікації, що проводилася в Галичині і Волині. Втрата Західною Україною вбитими і репресованими десятої частини населення в 1939-1941 роках. Оголошення акту відновлення незалежності 30 червня 1941 року. Гітлерівські концтабори для керівництва ОУН. Перші осередки збройного спротиву – «Поліська січ» (яка згодом вибила фашистів з Шепетівки); об'єднання окремих загонів

ТАК БУДЕ

в єдину армію, яка вела бойові дії до кінця 50-х років ХХ століття (і в нас на Славутичці), і відтягла на себе стільки сил НКВС, що їх не вистачило, аби вивести всіх українців з України – як планувало радянське керівництво. Вояки якої пройшли через радянські концтабори, і навіть там залишалися Людьми.

Їх все менше – тих, хто знає життя не з підручників історії, написаних сивочолими ветеранами загороджувальних загонів. Але сьогодні ваше свято, шановні вояки УПА – і ті, хто серед нас, і ті, кого вже немає.

Тож низький вам уклін, дорогі наші воїни-повстанці!

ІСТОРІЯ

ЖИВОТВОРЯЩИЙ СИМВОЛ УКРАЇНИ

Під її святим омором билися з лютим ворогом найкращі воїни. З її ім'ям на устах продовжувала свій рід нескорена нація. Покрова Пресвятої Богородиці – заступниця, покровителька, животворний символ Батьківщини...

З давніх-давен це свято стало не лише народно-релігійним, а й загальнонаціональним.

Існує переказ, що вперше чудотворну ікону Божої Матері привезла до Києва княгиня Анна – дружина Володимира Святославовича і сестра візантійського імператора. Оскільки в Київську Русь християнство прийшло з Константинополя, то було прийняте і свято Покрови, яке замінило язичницькі культи богинь Макоші і Березині...

Виникло воно у 10 столітті. Існує кілька варіантів появи свята Покрови Пресвятої Богородиці. Перший оповідає, що події, які передували святу, відбулися у Візантійській імперії 910 року. На полі бою зустрілися війська православних греків і невірних сарацинів. У ході запеклої битви стало зрозуміло, що грекам не здолати сарацинів. Коли вже зовсім стало скрутно, вони вознесли свою молитву до небес, благаючи Пресвяту Діву Марію допомогти їм здолати ворога. Богородиця змилилася над греками, небеса розкрилися, і Богородиця опустила свій білий омофор, який накрив військо греків. Вони стали невидимі для ворога і виграли битву.

Друга легенда оповідає про те, як на Візантію напали войовничі арабські племена сарацинів. Сталася це за правління імператора VI Філософа (886-912). Вороги оточили Константинополь і намагалися поневолити місцеву громаду. Першого жовтня за старим стилем (14 жовтня за новим), люди зібралися на всенічну відправу до Влахернської церкви. Під час служби святій Андрій Юродивий побачив в горішній частині храму образ Божої Матері. Богородиця накриває прихожан своїм омором (покровою), зробивши їх невидимими для ока ворога. Сарацини, побачивши знелюкний храм, назавжди залишили місто...

На теренах України найбільшу популярність культ Покрови досяг у 17-18 ст. За часів існування Запорозької Січі українськими козаками було збудовано тринадцять церков Покрови Пресвятої Богородиці. Жоден похід, жодна битва запорожців зі своїми поневолювачами не відбувалися без святого благословіння

заступниці. Після зруйнування Січі в 1775 році козаки, що пішли за Дунай (заснувавши згодом «задунайську січ»), взяли з собою і образ покровительки Русі-України.

Покрова Пресвятої Богородиці ніколи не залишала наш народ. Незважаючи на страшні періоди окупації країни різними загарбниками, що супроводжувалися кривавими гоніннями українського православ'я, нація вперто рухалася до своєї мети, освячена силою Покрови.

Заступництво Покрови Пресвятої Богородиці проявилось під час колішівщини та руху опришків, з вибухом революції 1917-1920 р.р. і під час злуки, в умовах сталінського терору та в роки Другої Світової війни, під час зборної боротьби УПА та з проголошенням Акту незалежності України...

Сьогодні свята Покрова присутня в серці кожного свідомого українця. По всій Україні на її честь зводяться нові храми; з покоління в покоління передаються пов'язані з нею перекази, звичаї, обряди та прикмети. Саме з Покрови в Україні розпочинається сезон весіль. Це пора наймасовіших шлюбів і гомінких вечорниць. Жартівливими прислів'ями прикрашена буденність українця в цей щасливий період: «Прийшла Пречиста – несе сватів нечиста, а прийде Покрова – зареве дівка, як королева»; «Настали жнива – лежить баба нежива, а прийшла Покрова – стала баба здорова»; «Богородице, покрив святу землю сніжком, а мене женишком».

Вважалося, що оселя, утеплена до Покрови, краще зберігатиме тепло взимку. Тому господині до свята підмазували та підбілювали свої хати, а вдосвіта робили перше пропалювання печі, бо тоді протягом холодів тепло буде добре триматися в печі і оселі. Нову хату в цей день освячували свяченою водою та празниковою свічкою.

В побуті села 14 жовтня примічають погоду: «Якщо на Покрову вітер з півночі – на холодну зиму, з півдня – на теплу»; «Якщо до Покрови не опадє листя з вишень – на теплу зиму»; «По Покрові – то і по теплові»; «По Покрові і слід по королю».

Це свято – багатогранне. Воно розкриває всю сутність української душі, її глибинне прагнення до свободи, злагоди і добробуту. У ньому зосереджені найкращі риси національного характеру – доброзичливість та жертвність. Не губимо їх!

Оберегаймо вічно Христову віру наших пращурів!

Ігор Піголь

СЛАВУТЧИНА МАТИМЕ ВЛАСНУ СИМВОЛІКУ

27 вересня 2006 року розпочався конкурс на створення герба Славутичини.

Наш район – не перший в області, який матиме власні символи. Герби і прапори мають Хмельницький, Шепетівський, Кам'янець-Подільський, Красилівський, Деражнянський райони, а також багато міст і навіть сіл області – наприклад, Кунів, що на Ізяславщині.

Геральдика має усталені правила. Використовуються лише п'ять кольорів – червоний, синій, зелений, чорний та пурпуровий – та два метали: золото і срібло (на папері позначаються жовтим

і білим). Забороняється накладати колір на колір (скажімо, синій на червоному) і метал на метал. Сучасні герби розміщуються на заокругленому низу щиті із співвідношенням сторін 7:8. Герб може мати щитотримачів і девіз, який розміщується на девізній стрічці. В щиті не використовуються написи і цифри.

Більш докладно про цю науку можна дізнатися на сайті «Українська геральдика» heraldry.com.ua, або редакції газети «Край» чи районній бібліотеці, де є спеціалізована література.

В.Напукін

СОЦІУМ

КЕЛИХ ГРУЗИНСЬКОГО ВИНА

– Звичайно, цього замало – зробленого. І все ж це зробив я...
М.Булгаков, «Майстер і Маргарита»

Важко сказати, яких почуттів нині в нас більше, і що переважає. Елементарне бажання вижити. Бажання, аби нам дали спокій. Бажання, аби політики відчепилися від нас з своїми «високими принципами», яких в них ніколи не було.

А між тим зовсім поруч розгортається драма. Маленька Грузія насмілилась зробити те, чого завжди боїмося зробити ми – стати господарями власної хати.

Що ж – хто має вуха, той почує, і хто має очі, той побачить. Почує якісь давно забуті нотки в тоні російських чиновників – щось від ефрейтора Адольфа Шікльгрубера, більше відомого як Гітлер. І як гримотять чоботиська звичайних російських хлопчиків, чії кандидатури цілком би влаштували Ернста Рема, творця коричневих штурмових загонів. І як кричать люди, котрих викидають обличчям на московський асфальт лише за те, що вони грузини. Як оголошують в тбіліському аеропорту, що найкоротший рейс на Москву віднині через Лондон або Стамбул. Як Росія вимагає від незалежної... ну звісно, незалежної, Білорусі, аби та ввела вівозвий режим з Грузією. І почує постріли, якими вбито чи не єдину порядну журналістку Росії Ганну Політковську. А ще побачить, як військові кораблі Росії наводять приціли на маленьку країну.

Фотозвіт про подію в мережі Інтернет: <http://www.slavuta.km.ua> – «Місто» – «Городяни» – «Келих вина»

Було б бажання почути та побачити... Парадоксально, але ж і Україна в блокаді. Зовсім непомітно і вже досить давно був введений мораторій на наші м'ясопродукти – та от якось забулося. Підраховуємо збитки. В Москві діє інститут реєстрації приїжджих (і з України також) – а от якось звикли. Реєструємося. Декілька десятків метрів не дійшла їхня дамба до нашої території – а от якось минулося. Насипаємо Тузлу, бо ж її тепер розмиває течія. Читаємо Пушкіна чи Толстого в оригіналі – і все ще дивимося на їхню батьківщину їхніми ж очима...

6 жовтня 2006 року в Славуті пройшла спонтанна акція на підтримку Грузії. І хоча збір був оголошений за декілька годин – а проте прийшло декілька десятків людей. Різного віку і майнових статків, але ж небайдужих. Кожен купив в магазині пляшку хорошого грузинського вина – звісно, не такі вже й великі гроші для допомоги Грузії, та справа була в принципі. І біля офісно-торгового центру ОТС було два прапори – український і грузинський.

Можливо, цього і замало. Але справа, повторюся, не в грошах. Бо ж інколи добре слово підтримки важить більше мільйонних сум. І келих вина, щиро і відкрито випитого за успіх і мужність маленької країни, переважить тисячі слів про доцільність берегти власну хату – оту саму, що завжди скраю.

А ще тишити: в Славуті – а отже, і в Україні – не зникла традиція виходити на майдан.

В.Смерека

Фотозвіт про подію в мережі Інтернет:

<http://www.slavuta.km.ua> – «Місто» – «Городяни» – «Келих вина»

ГАМАНЦІ ПОЛЕГШАЮТЬ

Звичайно, всі ми полеглимо зітхнули, коли 1 січня 2004 року прибутковий податок, який в залежності від розміру зарплати сягав більше 40 відсотків на користь держави, було перейменовано відповідним Законом «Про податок з доходів фізичних осіб», і податкова ставка незалежно від розміру зарплати стала 13 відсотків. На душі стало легше, а в гаманцях тісніше. Але сьогодні, незадовго до завершення року, доводиться вже з сумом нагадувати, що цим же Законом №889 з 1 січня 2007 року податок з доходів фізичних осіб-резидентів (крім визначених в п.7.2 ст.7 Закону) буде зніматись у розмірі 15 відсотків. Доходи ж нерезидентів, тобто іноземних громадян з врахуванням встановлених Законом особливостей) – за ставкою 30 відсотків.

Але є й виключення з п'ятнадцяти відсотків. Зокрема п.7.2. ст.7 Закону гласить, що встановлюється ставка податку у розмірі 5 відсотків від об'єкта оподаткування, нарахованого податковим агентом на:

- процент на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок (у тому числі картковий рахунок);
- процентний або дисконтний дохід за ним ощадним (депозитним) сертифікатом;

– процент на вклад (внесок) до кредитної спілки, створеної відповідно до закону;

– інвестиційний дохід, який виплачується компанією, що управляє активами інституту спільного інвестування, відповідно до Закону;

– дохід за іпотечним сертифікатом участі, іпотечним сертифікатом з фіксованою дохідністю, відповідно до закону;

– дохід за сертифікатом фонду операцій з нерухомістю;

– дохід, який виплачується управителем фонду фінансування будівництва;

– дохід учасника фонду банківського управління;

– інших випадках, прямо зазначених нормами цього Закону.

ОПОДАТКУВАННЯ НЕРУХОМОСТІ

Згідно з цим же Законом по-новому оподатковуються доходи від продажу рухомого і нерухомого майна, розташованого на території України. З 1 січня 2007 р. дохід, отриманий платником не частіше одного разу на один податковий рік від продажу житлового будинку, квартири, або її частини, садового будинку разом із землею не оподатковуються, якщо загальна площа не перевищує 100 м².

Якщо площа такого об'єкта перевищує 100 м², то частина доходу, пропорційна сумі такого перевищення, підлягає оподаткуванню за ставкою 1 відсоток від вартості такого об'єкта нерухомого майна. Якщо продається більше, ніж зазначений об'єкт протягом податкового року, тоді ставка оподаткування складає 5 відсотків.

Податковим агентом при здійсненні відчуження нерухомого майна є нотаріус.

ОПОДАТКУВАННЯ СПАДЩИНИ І ПОДАРУНКІВ

З 1 січня 2007 року при одержанні свідоцтва про право на спадщину або нотаріального посвідчення договорів дарування спадкоємцями, що є членами сім'ї спадкодавця першого ступеня споріднення, оподаткування буде здійснюватися за нульовою ставкою, тобто взагалі не буде оподатковуватися.

До членів сім'ї першого ступеня споріднення відносяться подружжя, їх діти та батьки.

При отриманні спадщини від членів сім'ї, які не є особами першого ступеня споріднення, спадщина оподатковується за ставкою 5 відсотків.

При одержанні спадщини від іноземця вона оподатковується за ставкою 15 відсотків.

При отриманні спадщини інвалідом 1 групи або дитиною-сиротою, або

ПОДАТКИ

дитиною, позбавленою батьківського піклування, застосовуватиметься нульова ставка.

Особи, які одержать спадщину чи подарунок у 2007 році, зобов'язані будуть до 1 квітня 2008 року подати до податкового органу за місцем свого проживання річну податкову декларацію та сплатити податок з такого доходу.

ЯК ПРАВИЛЬНО ПРОДАТИ АВТОМОБІЛЬ

З 1 січня 2007 року теж вносяться зміни.

При продажу одного з об'єктів рухомого майна – автомашини, мотоцикла тощо не частіше одного разу протягом податкового року, доходи продавця оподатковуються за ставкою 1 відсоток від вартості такого об'єкта рухомого майна. Однак за умови сплати ним суми державного мита до бюджету, або суми плати нотаріусу за нотаріальне посвідчення відповідного договору.

Нагадаємо, що протягом 2004-2006 років така операція з продажу не підлягала оподаткуванню.

Інформація надана
Славутською ОДПІ
тел. 2-14-71

СЛАВУТЧИНА-РЕТРО

«Багато-багато років тому в одній далекій Галактиці...»
Фільм «Зоряні війни»

У кожного з нас власна Славута. Свій Нетішин чи Шепетівка, свої Лисиче чи Цвітоха.

Місто чи село, яке починалося з двору. Згодом – вулиці. Школи. Кінотеатру, де йшли індійські фільми. Озера на річці і горбатого містка. Бібліотеки, де брав книжки. Магазину, де мама купували іграшки. Дерев'яного вокзалу, звідкіля вирушав у далекі світи. Якщо простіше – всього того, що зветься словом «дитинство».

Газета розпочинає рубрику «Славутчина-ретро», присвячену містам і селам нашого дитинства – тим, якими вони були колись. Споруди, яких вже нема, події, які давно забуті, але здавалися такими важливими для нас тоді. Куточки міст і сіл, які давно мають інший вигляд... але дець глибоко в пам'яті залишаються для нас єдиними і неповторними. І коли ми дивимося на чорно-білі фотографії, або після далеких доріг повертаємося – то відчуваємо: вдома.

Нарешті, вдома...

Якщо Ви маєте старі фото, і є про що згадати – звертайтеся. Це – наша історія.

СЛАВУТСЬКИЙ ТИР

Дерев'яний тир біля кінотеатру Шевченка... Скільки хлопчиків (та і

1988 рік

дівчаток також) вперше брали там до рук пневматичну рушницю. Не кожному вистачало сили зігнути ствол і зарядити маленьку кульку – тож просили старших. Постріл коштував три копійки – і відвідати тир було справою честі, надто ж перед походом у кіно. Славутська малеча мала таку своєрідну культурну програму: тир, кіно і морозиво. Черги були і там, і там, тому кожна група хлопчаків призначала двох гінців – хтось тримав місце у касі кінотеатру, інший – в тирі. Мішені-звірятка, що переверталися після влучного пострілу. Трохи простіше було з фігурками солдатиків, що розташовувалися в ряд. А от поцілити ж в свічку було взагалі майже неможливо.

Та коронним номером вважався літак. Якщо комусь вдавалося влучити у

малесеньке кільце – по сталевому дроту до стрільців ковзала модель літака. Це була подія – господар тир просив всіх підняти рушницю, і відводив літак назад, а всі захоплено дивилися на щасливця, якому поталанило...

Тиру давно нема. Трохи згодом він розташовувався в підвалі на Комінтерну – в будинку, де магазин «Чарівниця». Ще згодом – на військовому. Але це вже був не ТОЙ тир.

Зараз на цьому місці – магазин «Ексклюзив». Але кожного разу, проходячи біля кінотеатру, здається –

2006 рік

ось тут, поруч, стоїть зелений павільйончик, і рука мимоволі відчуває копійки, що дала мама чи бабуся на дитячу розвагу – десять копійок на кіно, дев'ятнадцять – на морозиво, а тридцять – на десять пострілів...

В.Смерека

ОСВІТА

Осінь Горинь

Осінній сад ще яблунка глядить,
листочок-два гойдає на гілляках.
І цілу ніч щось тихо шарудить,
і чорні вікна стигнуть в вереляках.
Між стовбурами пробігає тень...
А у світанків очі променісті.
То білий кінь, то білий-білий кінь
шукає літо у сухому листі.

Останні айстри горілиць зайшлися боєм,
Ген килим, витканий із пtiць,
летить над полем.
Багдадський злодій літо вкрав,
багдадський злодій.
І плаче коник серед трав – нема мелодій.
Л.Костенко

Така золота, що нема зупину.
Така буйна – нема вороття.
В останніх коників, що завтра загинуть,
Вчуса ставленню до життя.
Л.Кисельов

Тяглось на тумани та не відлетіло
віяло злагодою і раєм
вітряне золото миготіло
вуличка похитувала трамваєм.
Проходили сумно безглуздо й далеко
люди самотні навзаєм
вітер відносив листки і лелеки
й вуличку із трамваєм.
І.Малкович

Ниви сжаті, роцци голы,
От воды туман и сырость.
Колесом за сини горы
Солнце тихое скатилось.
Дремлет взрытая дорога.
Ей сегодня примечталось,
Что совсем-совсем немного
Ждать зимы седой осталось.
Ах, и сам я в чаще звонкой
Увидал вчера в тумане:
Рыжий месяц жеребенком
Запрягался в наши сани.
С.Єсенін

ІСТОРІЯ, НАПИСАНА ПРОМЕНЕМ СВІТЛА

Не відаю, чи думали отці фотографії про те, що їх винахід, удосконалений та зроблений доступним широкому колу обивателів, через декілька десятиліть стане одним із найпоширеніших атрибутів цивілізації, невід'ємною (ба навіть у багатьох аспектах визначальною!) характеристикою сучасної людської спільноти. Сьогодні ж бо годі уявити собі життя без цих чудових миттєвостей – чорно-білих, кольорових, паперових, електронних, у потертих фамільних альбомах, в архівах, експозиціях музеїв, на магнітних та оптичних носіях, у мобільних телефонах...

Здешевлена, спрощена, а б навіть сказав, у багатьох випадках доведена до примітивності, фотосправа стала «під силу» переважній більшості з нас. А фотографія, до речі – таке ж мистецтво, як і живопис, графіка, скульптура, і справжніх митців цієї надзвичайно складної справи, погодьтесь, не так багато. Між тим, аби просто клацнути «мильницею», і тим, щоб зробити знімок за всіма канонами фотомистецтва, лежить величезна прірва, подолати яку можуть лише професіонали.

З Віктором Степановичем я познайомився не так давно, щойно після того, як він прийшов працювати у нетішинський краєзнавчий музей. Привітний, працьовитий, невтомний, з незмінним почуттям гумору, і що найголовніше – майстер з величезним досвідом, людина, якої так довго потребував наш заклад. За плечима у Віктора Войковського не багато й не мало – близько 25 тисяч класичних, плівкових знімків!

Фотосправою зацікавився ще школярем. Опановував (точніше – опановували) Віктор з друзями-однодумцями хитромудру справу самотужки. Щось, звичайно, підказували старші хлопці, але багато чого доводилося осягати самому шляхом неодмінних у житті кожного майбутнього майстра спроб і невдач. Першими фотоапаратами Віктора Степановича були «Зоркий-5», «ФЭД-2», «ФЭД-3»... Деякі з

них він ще й зараз береже як пам'ять, як історію свого зростання. Тепер майстер працює зі складним цифровим фотоапаратом, підкорює висоти сучасної електронної зйомки.

За пристойно довгий час погляду на навколишній світ через різні марки об'єктивів траплялося герою нашої розповіді переживати й просто-таки кумедні випадки. Одного разу, як повідав мені пан Віктор, запросив його на початку 80-х товариш пофотографувати весілля в одному з сіл на Рівненщині. Як на лихо, власна лампа-спалах на той час зіпсувалася, і він був змушений взяти таку річ «на прокат». Пішли, взяли, перевірили, купили батарейок. Все гаразд. Відбули офіційні церемонії. Сіли за стіл. І тут-таки, коли Віктор Степанович хотів зробити чергову «знімку», його «напрокатна лампа»... вибухнула! Траплялися й «кадри на кадри», коли відзняту плівку був переплутав із чистою... Всяке бувало.

Народився Віктор Войковський у 1950 році в с. Піщів Новоград-Волинського району на Житомирщині. Закінчив заочний Народний університет мистецтв ім. Крупської у Москві. В Нетішині з кінця 70-х. З 1989 року протягом певного часу – фотокор газет «Трудівник Полісся», «Пульс», «Нетішинський вісник». У другій половині 80-х став дипломантом 3-ї і 5-ї фотовиставок Славутського кінофотоклубу «Полісся»; був нагороджений медаллю як лауреат II фестивалю народної творчості, присвяченого 70-річчю радянської влади. З 1990 – член Спілки журналістів. У 1998 році твори пана Віктора були представлені на виставці, присвяченій 20-річчю будівництва Нетішина, наступного року – на персональній фотовиставці до 15-річчя творчої діяльності. І ось черговий показ. І не випадково – у стінах міського краєзнавчого музею м.Нетішин.

Виставка світлин «Так все починалось...», приурочена до Дня міста у Нетішині, відкрилася у згаданому вище закладі 16 вересня. Особливістю заходу стала ідея не просто представити фотографії села Нетішин та початку будівництва однойменного міста, а провести фотопаралелі, як мовиться, між тим, що було, і тим, що є. Найдавнішою на виставці є світлина, сюжет якої датований 1978 роком. Це – старий сільський млин поблизу річки Горинь, біля якого невеличка прибудова – машинний зал гідроелектростанції, яка стала своєрідною символічною попередницею Хмельницької АЕС у нашому місті. Не менш цікавими є і фотозображення тих сільських теренів, де зараз проходить центральна вулиця – проспект Незалежності. Невеличкі сільські хатки, де-не-де – дерева, ґрунтові дороги – яке все це несхоже на теперішні міські квартали та мікрорайони з дев'ятиповерхівками, торговельним центром, заасфальтованими вулицями та велелюддям!

Окремий почесний стенд на виставці віддано першому п'ятиповерховому житловому будинку, зведеному у Нетішині у 1980 році, котрий отримав назву «Я – перший». Поряд із ним – старий будиночок під солом'яною стріхою. Як згадує мешканка Нетішина, голова ради ветеранів міста, Г.В.Шеліванова, у другій половині 70-х рр. ідея побудови міста для багатьох селян здавалася казковою. І ця світлина – теж ніби частина казки, яка поволі, але впевнено, стає реальністю.

Близько шести десятків фотографій на виставці присвячені розбудові та сучасному стану житлової, освітньої, торговельної, промислової інфраструктури. Тут – зош №1, магазин «Поділля», гуртожитки, універмаг, так звана «Піонерна база», квартирні будинки, вулиці та дороги міста. Поряд із чорно-білими світлинами – сучасні кольорові фотопаралелі. Затишок, благоустрій, зелень, дитвора і дорослі, автомобілі і тут, і там, газони, зупинки, магазини, кіоски... а починалося все з нуля, а було все не так!.

Віктор Степанович має у своєму архіві тисячі фотонегативів з історії зростання нашого міста. Улюбленими жанрами є репортажі, портрети, сюжети будівництва. І хоча його знімки неодноразово вміщувалися у різноманітних виданнях, мрією майстра є підготувати окремий фотоальбом Нетішина, у якому були б представлені минуле та сучасність осяяного супутника Хмельницької АЕС. Але зупинятися на цьому фотограф на збирається. Його життєвим кредо є продовжувати працювати – писати фотоісторію міста. Нових Вам успіхів, здобутків та творчих перемог, пане Вікторе!

Тарас Вихованець,
міський краєзнавчий музей м.Нетішин.

ПП «АВТОГРАФ»
та редакція газети «КРАЙ»
оголошують конкурс фотографій
«ОСІНЬ РІДНОЇ ЗЕМЛІ»

Завдання конкурсу –
проілюструвати фотографіями
надруковані вірші.
До участі запрошуються
учні 8-11 класів.

Термін проведення –
з 12 жовтня по 12 листопада 2006 р.
Фотографії-переможці візьмуть
участь у виставці,
організованій ПП «АВТОГРАФ»,
та розміщені в газеті і на сайті
<http://www.slavuta.km.ua>

Жюрі конкурсу:
В.В.Габуза, В.Т.Соколовський, В.М.Напиткін.
Звертатися в ПП «АВТОГРАФ»
вул.Радянська, 24.
та редакцію газети «КРАЙ»
вул.Б.Хмельницького, 16.

РЕЛАКСАЦІЯ

СЬОМА ПРОТИ П'ЯТОГО

Ось так вони і грали у футбол – збірна загальноосвітньої школи № 7 та збірна команда 5-го мікрорайону Славути.

Все було по-справжньому: і організація, і підготовка. Футболісти самі обирали, хто в якій команді гратиме.

Але найголовнішою збіркою, мабуть, були уболівальники. Емоцій на трибунах вистачало – чи не більше, аніж у дорослих. І саморобні плакати підтримки «Червоні-чемпіони», і скандування назв команд, а чи й просто вигуки «Вітя» та «Паша», і концерт перед початком матчу та в перерві. А що робилося, коли забивалися голи! Як на полі танцювала і підскакувала, неначе різнокольорові коники-стрибунці, малеча, розмахуючи прапорцями! Як і самі вчителі не дуже виставали від учнів – на тому маленькому стадіончику всі були рівні. Всі були учасниками дійства. Передати це неможливо – цьому потрібно бути свідком.

І серйозні призи від комбінату «Естафта», де директором А.Г.Супрун – комплекти спортивної форми переможцям і солодкий стіл обидвом командам.

Ще недвно стадіон був геть зарослий бур'янами. Автобуси проїздили мимо, і перехожі давно забули, що поле це призначалося зовсім для іншого. Звикли.

Ідея зламати цю звичку і провести матч належить директору школи О.Я.Саприкіній. Вона ж і розповіла, що колись в Славути існувала традиція проведення міжшкільних чемпіонатів – та, на жаль, проводилися вони вряди-годи, а в останні роки і взагалі були забуті. А шкода – дітлахи сприймають такі заходи з величезним задоволенням...

Що ж – можливо, наступного року гратимуть не лише ці дві команди. І не лише на цьому полі, що знову стало стадіоном.

Оголошується початок матчу

...розпочинають

...грають

...і уболівують

О.Я.Саприкіна

В.Інф.

Фотозвіт про матч в мережі Інтернет:

<http://www.slavuta.km.ua> – «Школи» – «Школа №7» – «6 жовтня 2006р.»

ВИГОТОВЛЕННЯ ПІД ЗАМОВЛЕННЯ

столлярних виробів, дверей, вікон, балконів. Дошки, балки, брус. Розпилка лісу. Сушка дошок.

тел. 097-475-23-55

Славути, вул.Б.Хмельницького, 16 магазин "АННА" тел. 7-18-64 моб. 8 /067/ 950-37-87

ЯКІСНІ ЕЛЕКТРОТОВАРИ

Виробництво Пиратівка, Херсона, Тернополь

ВИШУКАНА ПОСТІЛЬНА ВІЛИЗНА ТА МАХРОВІ ВИРИБИ

Славути вул.Б.Хмельницького, 16 магазин "АННА" тел. 7-18-64 моб. 8 /067/ 950-37-87

Продам чавунні радіатори котел газований, вікна з коробкою, б/в Тел. 2-26-91

комп'ютерно-навчальний центр "АВТОГРАФ" тел./факс (03842) 7-07-62, 7-14-86 м. Славути, вул. Радянська, 24

- ✓ СУЧАСНІ ПЕРСОНАЛЬНІ КОМП'ЮТЕРИ
- ✓ ПРИНТЕРИ, КОПІЮВАЛЬНІ АПАРАТИ
- ✓ КОМПЛЕКТУЮЧІ ТА ВИТРАТНІ МАТЕРІАЛИ
- ✓ ОФІСНІ КАНЦЕЛЯРСЬКІ ТОВАРИ

А також: підготовка звітності в державні органи (1-ДФ, БЕСТ-ЗВІТ, персоніфікація), оперативне програмне обслуговування, заправка катриджів усіх типів, набір та верстка тексту, інтернет-послуги, фото на документи, ламінування, курси операторів ЕОМ.

- VHS в DVD (перезапис відеокасет на цифрові носії).
  - Завантаження мелодій, малюнків на мобільні телефони через Bluetooth та інфрачервоний порт.
  - Запис з цифрових фотоапаратів та носіїв на диск.
- e-mail:avtograf@ukrpost.ua

Продам магазин в центрі міста 50 м². Т. 8-067-773-13-83

Робота столяру, помічнику столяра, різноробочим. Т: 097-475-23-55;

Здам в оренду павільйон в районі «Сонячного» площею 21 м² терміном на 1 рік. Т: 097-475-23-55

ПІЦЕРІЯ

- ЩОДЕННО ДОСТУПНІ ЦІНИ.
- ШИРОКИЙ ВИБІР СМАЧНИХ СТРАВ НА БУДЬ-ЯКИЙ СМАК.
- СВЯТКУВАННЯ УРОЧИСТИХ ПОДІЙ, КОРПОРАТИВНІ ВЕЧІРКИ.

вул.Радянська,24 тел.7-17-70 10.00-24.00

РЕКЛАМА

ВСІ ВИДИ БУДІВЕЛЬНО-ОЗДОБЛЮВАЛЬНИХ РОБІТ

- Гіпсокартон і комплектуючі
- Фарба водоемульсійна та емалева
- Сухі будівельні суміші (цементи, клеї, шпатлівка)
- Металопластикові вікна (RECHNAU, PANORAMA-2000, КВЕ)
- Двері вхідні, міжкімнатні, броньовані (дерево, МДФ)
- Сайдінг пластиковий та металевий (Канада, Польща)

ПП "НІКОТРАСТ"

м. Славути Т. 7-09-54, 2-31-84 м. 8 /067/360-85-99

- КЛІПНІ ПОКРІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ
- Металочерепиця (Польща, Фінляндія)
  - Профнастил
  - Ондулін, гутаніт, бітумна черепиця
  - Гідро-паробар'єри

РІЗНОМАНІТНІ БУДІВЕЛЬНО-МОНТАЖНІ РОБОТИ:

- будівництво газифікація водопровід ремонтно-монтажні та покрівельні роботи
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ ВЛАСНОГО ВИРОБНИЦТВА**
- пінопласт (щільність 15, 25, 35), бетонні вироби (бордюри, плити т.ін.), цементний та бетонний розчин
- т. (03842) 2-10-09, 2-21-84

Сертифікат одому №2224/03 від 17.11.2003р

СЛАВУТСЬКА НЕРУХОМІСТЬ

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА земельних ділянок, будівель і споруд, обладнання

ВСІ ВИДИ СТРАХУВАННЯ

моб. 8 /097/247-38-83 м.Славути, вул. Б.Хмельницького, 16 (2-й поверх м-ну «Анна», біля автовокзалу)

СТОМАТОЛОГІЧНИЙ КАБІНЕТ ПП "ЕДЕЛЬВЕЙС"

БЕЗКОШТОВНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ ЛІКУВАННЯ ТА РЕСТАВРАЦІЯ ЗУБІВ ЗНЯТТЯ ЗУБНИХ ВІДКЛАДЕНЬ ВСІ ВИДИ ПРОТЕЗУВАННЯ в т.ч. металокераміка

Тільки у нас - протези "ПОЛІТЕРМОПЛАСТ" (міцні, легкі, ультратонкі, гнучкі, не містять металу, надійно фіксуються)

СЛАВУТА, вул.ЛІСНА, 1 (приміщення гуртожитку сільськогосподарського заводу) вул.Лісна

Працюємо 8.00-20.00 обід 13.00-14.00 субота 8.00-13.00 неділя - вихідний Тел. (03842) 2-65-38

Ліц.МОЗ України АА №723226 від 23.02.2004р.

ЮВЕЛІРНИЙ САЛОН АВГУСТ

- всі види ремонту ювелірних виробів
  - виготовлення ексклюзивних ювелірних виробів на замовлення ручної роботи з використанням дорогоцінного каміння
  - роздрібна та комісійна торгівля ювелірними виробами
- запрошуємо Вас з 9.00 до 17.00, крім понеділка у суботу до 16.00, неділю до 15.00
- м.Славути, вул.Червона Площа, 8 тел./факс (03842) 2-20-43

ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО ПРОПОНУЄ В ШИРОКОМУ АСОРТИМЕНТІ МАТЕРІАЛИ ДЛЯ ЯКІСНОГО БУДІВНИЦТВА ТА РЕМОНТУ:

- лакофарбову продукцію вітчизняного та іноземного виробництва (ДІКЗ, СУМІХІМПРОМ, ФАРБЕКС, ТІККУРІЛА, ПІНОТЕХ, СНІЄЗКА)
  - сантехнічні вироби: труби пвх, металеві труби, ванни сталеві, акрилові, чавунні, фаянсові вироби (Славути, Китай), змішувачі т.ін.
  - будівельні матеріали: цемент, ізогіпс, сатангіпс, гіпсокартон, профліт, руберойд, лінолеум, вагонка мдф та звичайна т.ін.
  - піломатеріали: двп, дсп, фанера волого- та водостійка, двері, вікна, штапік, плитинусі т.ін.
  - господарчі товари для саду та городу (відра, лопати, вила) т.ін.
  - металопрокат: труби (діаметр 15-200 мм.), швелера, балки, лист оцинкований та метал листовий т.ін.
  - інструмент для будівельних робіт та електроінструмент.
  - плитка облицювальна
- Ми завжди раді бачити вас в наших магазинах щоденно з 8.00 до 19.00 «НОВОБУД» м.Нетішин, вул.Курчатова, 2а тел. (03848) 3-32-99, 3-36-31 «МРІЯ» м.Славути, вул.Кірова, 84, тел. (03842) 2-10-09, 2-21-84

МЕБЛЕВИЙ ЦЕХ "МОЛОТОК"

ПРОПОНУЄ ПРОЕКТУВАННЯ ТА ВИГОТОВЛЕННЯ меблів на замовлення КУХНІ, ВІТАЛЬНІ, СПАЛЬНІ, МЕБЛІ ДЛЯ ВАННИХ КІМНАТ Торгівельне та офісне обладнання Спеціальні меблі для стоматологічних клінік, перукарень

ВИГОТОВЛЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ СВІТЛОВОЇ РЕКЛАМИ, ТАБЛИЧОК, ВИВІСОК

Славути, вул.Б.Хмельницького, 16 магазин "АННА", 2-й поверх

тел. 2-33-25

ГАЛАКТИКА

комп'ютерний магазин з безмежними можливостями!

- комп'ютери
- комплектуючі
- мобільні телефони
- CD-R/RW, DVD-R/RW
- ігрові та відеодиски
- майстер по виклику
- товари у кредит

СУПЕРСУЧАСНИЙ ІГРОВИЙ ПК на базі процесора Intel CORE 2 Duo

ВСЬОГО за 2999.00 гривень!

т. 8 /097/ 79-32-386 м.Славути, Червона площа, 6 (навпроти готелю "Славутичанка")

ДОСТАВКА І ВСТАНОВЛЕННЯ БЕЗКОШТОВНО!

Для роботи у редакції газети «КРАЙ» запрошується КОРЕСПОНДЕНТИ. Вимоги: знання української мови, Adobe PageMaker, Adobe Photoshop, CorelDraw, Office, досвід роботи в мережі ІНТЕРНЕТ, пошукових системах, РЕДАКЦІЙНИХ, РОЗПОВСЯДЖЕВЧИХ, ОЦІНКА ЗА ДОМОВЛЕНІСТЮ.

КРАЙ БЕЗКОШТОВНЕ ОГОЛОШЕННЯ

КУПАЮ ПРОДАМ ІНШЕ

Оголошення приймаються за адресою: а/с 50, Славути, 30000. Оголошення без рамки безкоштовні, в рамці - 1 гривня, виділені кольором - 3 гривні. Текст оголошення писати розбірливо.